

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

साङ्गहृण्येष्ट्या यजते। इमाञ्जनता२ सङ्गहानीति। द्वादशारत्नी
रशना भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवाव
रुन्धे। मौञ्जी भवति। ऊर्ग्वै मुञ्जाः। ऊर्जमेवाव रुन्धे। चित्रा
नक्षत्रम्भवति। चित्रं वा एतत्कर्म॥१॥

यदश्वमेधः समृद्धौ। पुण्यं नाम देवयजनमध्यवस्यति।
पुण्यामेव तेन कीर्तिमभि जयति। अपदातीनृत्विजः
समावहन्त्या सुब्रह्मण्यायाः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
केशश्मश्रु वपते। नखानि नि कृन्तते। दतो धावते।
स्नाति। अहतं वासः परिधत्ते। पाप्मनोऽपहत्यै। वाचं
यत्वोप वसति। सुवर्गस्य लोकस्य गुप्त्यै। रात्रिं जागरयन्त
आसते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥२॥

कर्म धत्ते पञ्च च॥ _____ [१]

चतुष्टय्यु आपो भवन्ति। चतुः शफो वा अश्वः प्राजापत्यः
 समृद्धौ। ता दिग्भ्यः समाभृता भवन्ति। दिक्षु वा आपः। अन्नं
 वा आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते।
 तदव रुन्धे। तासु ब्रह्मोदनं पचति। रेत एव तद्धधाति॥३॥

चतुः शरावो भवति। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठति। उभयतोरुक्मौ
 भवतः। उभयत एवास्मिन्नुचं दधाति। उद्धरति श्रुतत्वाय।
 सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय। चत्वारि आर्षेयाः प्राश्नन्ति।
 दिशामेव ज्योतिषि जुहोति। चत्वारि हिरण्यानि ददाति।
 दिशामेव ज्योतींष्यव रुन्धे॥४॥

यदाज्यमुच्छिष्यते। तस्मिन्नशनान्युनत्ति। प्रजापतिर्वा
 ओदनः। रेत आज्यम्। यदाज्यं रशनान्युनत्ति। प्रजापतिमेव
 रेतसा समर्धयति। दुर्भमयी रशना भवति। बहु वा एष
 कुचरो मेध्यमुपगच्छति। यदश्वः। पवित्रं वै दुर्भाः॥५॥

यदुर्भमयी रशना भवति। पुनात्येवैनम्। पूतमेनमेध्यमा
 लभते। अश्वस्य वा आलब्धस्य महिमोदक्रामत्।

स मुह॑र्त्विजुः प्रावि॑शत्। तन्मु॒हर्त्वि॑जाम्मुह॑र्त्विक्कम्।
 यन्मुह॑र्त्विजः प्राश्न॑न्ति। मुहि॑मानमे॒वास्मि॒न्तद॑धाति।
 अश्वे॑स्य वा आल॑ब्धस्य॒ रेत॒ उद॑क्रामत्। तत्सुव॑र्णं
 हिर॑ण्यमभवत्। यत्सुव॑र्णं हिर॑ण्यन्ददा॑ति। रेत॑ ए॒व
 तद॑धाति। ओ॒दने द॑दाति। रेतो॒ वा ओ॒दनः। रेतो॒ हिर॑ण्यम्।
 रेत॑सै॒वास्मि॒न्नेतो॑ दधाति॥६॥

दधाति रुन्धे दर्भा अभवत्थद च॥ [२]

यो वै ब्र॒ह्म॑णे दे॒वेभ्यः॑ प्र॒जाप॑तयेऽप्रति॑प्रोच्याश्वं मे॒ध्यं
 ब॒ध्नाति॑। आ दे॒वता॑भ्यो वृ॒श्च्यते। पापी॑यान्भवति। यः
 प्रति॑प्रोच्य। न दे॒वता॑भ्य आ॒वृ॒श्च्यते। वसी॑यान्भवति।
 यदा॑ह। ब्र॒ह्म॒न्नश्व॑म्मे॒ध्यम्भ॑न्त्स्यामि दे॒वेभ्यः॑ प्र॒जाप॑तये तेन॑
 रा॒ध्यास॑मिति। ब्र॒ह्म वै ब्र॒ह्मा। ब्र॒ह्म॑ण ए॒व दे॒वेभ्यः॑ प्र॒जाप॑तये
 प्रति॑प्रोच्याश्व॑म्मे॒ध्यम्ब॑ध्नाति॥७॥

न दे॒वता॑भ्य आ वृ॒श्च्यते। वसी॑यान्भवति। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॑तुः
 प्र॑स॒व इति॑ रश॒नामाद॑त्ते प्रसू॑त्यै। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॑ह।

अ॒श्विनौ हि दे॒वाना॑म॒ध्वर्यू॑ आस्ता॑म्। पू॒ष्णो ह॒स्ताभ्या॑मित्या॒ह
य॒त्यै। व्यृ॑द्धं वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यद॑य॒जुष्के॑ण क्रि॒यते॑।
इ॒माम॑गृ॒भ्णत्र॑श॒नामृ॑तस्येत्य॒धि व॑दति॒ यजु॑ष्कृत्यै। य॒ज्ञस्य॑
समृ॑द्धौ॥८॥

तदा॑हुः। द्वा॒द॒शा॒र॒त्नी र॑श॒ना क॑र्त॒व्या ३ त्रयो॑द॒शा॒र॒त्नी ३ रि॒तिः।
ऋ॒षभो॑ वा ए॒ष ऋ॑तूनाम्। यत्स॑वत्स॒रः। तस्य॑ त्रयो॒द॒शो
मा॒सो वि॑ष्टपम्। ऋ॒षभ ए॒ष य॒ज्ञाना॑म्। यद॑श्वमे॒धः। यथा॑ वा
ऋ॒षभ॑स्य॒ वि॒ष्टप॑म्। ए॒वमे॒तस्य॑ वि॒ष्टप॑म्। त्रयो॒द॒शम॑र॒त्नि ९
र॑श॒नाया॑मु॒पा द॑धाति॥९॥

यथ॑र्ष॒भस्य॑ वि॒ष्टप॑ ९ स॒ंस्क्रु॑रोति। ता॒दृगे॒व तत्। पू॒र्व
आयु॑षि वि॒दथे॑षु क॒व्येत्या॑ह। आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधाति।
तया॑ दे॒वाः सु॒तमा॑ ब॒भूवु॑रित्या॒ह। भू॒तिमे॒वोपा॑वर्तते।
ऋ॒तस्य॑ सा॒मन्त्स॒रमा॑र॒पन्ती॑त्या॒ह। स॒त्यं वा ऋ॒तम्।
स॒त्येनै॒वैन॑मृ॒तेना॑र॒भते। अ॒भि॒धा अ॒सीत्या॑ह॥१०॥

तस्मा॑द॒श्वमे॒धया॒जी सर्वा॑णि भू॒तान्य॒भि भ॑वति।

भुवनमसीत्याह। भूमानमेवोपैति। यन्ताऽसीत्याह।
 यन्तारमेवेनं करोति। धर्तासीत्याह। धर्तारमेवेनं करोति।
 सोऽग्निं वैश्वानरमित्याह। अग्नावेवेनं वैश्वानरे जुहोति।
 सप्रथसमित्याह॥११॥

प्रजयैवेनं पशुभिः प्रथयति। स्वाहाकृत इत्याह। होमं
 एवास्यैषः। पृथिव्यामित्याह। अस्यामेवेनं प्रतिष्ठापयति।
 यन्ता राड्यन्ताऽसि यमनो धर्तासि धरुण इत्याह।
 रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा
 रय्यै त्वा पोषाय त्वेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। स्वगा
 त्वा देवेभ्य इत्याह। देवेभ्य एवेनं स्वगा करोति। स्वाहा
 त्वा प्रजापतय इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। यस्या एव
 देवताया आलभ्यते। तयैवेनं समर्धयति॥१२॥

बभ्राति समृद्धा उपादधात्यसीत्याह सप्रथसमित्याह देवेभ्य इत्याह पञ्च च॥—[३]

यः पितुरनुजायाः पुत्रः। स पुरस्तान्नयति। यो मातुरनुजायाः
 पुत्रः। स पश्चान्नयति। विष्वञ्चमेवास्मात्पाप्मानं विवृहतः।

यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुण इति श्वानं
चतुरक्षं प्रसौति। परो मर्तः पुरः श्वेति शुनश्चतुरक्षस्य प्रहन्ति।
श्वेव वै पाप्मा भ्रातृव्यः। पाप्मानमेवास्य भ्रातृव्यं हन्ति।
सैध्रकम्मुसंलम्भवति॥१३॥

कर्मकर्मैवास्मै साधयति। पौंश्चलेयो हन्ति। पुंश्चल्वं
वै देवाः शुचन्यदधुः। शुचैवास्य शुचं हन्ति। पाप्मा
वा एतमीप्सतीत्याहुः। यौंश्चमेधेन यजंत इति।
अश्वस्याधस्पदमुपास्यति। वज्री वा अश्वः प्राजापत्यः।
वज्रेणैव पाप्मानम्भ्रातृव्यमव क्रामति। दक्षिणाऽपं
प्लावयति॥१४॥

पाप्मानमेवास्माच्छमलमपं प्लावयति। ऐषीक उदूहो
भवति। आयुर्वा इषीकाः। आयुरेवास्मिन्दधति। अमृतं
वा इषीकाः। अमृतमेवास्मिन्दधति। वेतसशाखोपसम्बद्धा
भवति। अप्सुयौनिर्वा अश्वः। अप्सुजो वैतसः।
स्वादेवैनं योनेर्निर्मिमीते। पुरस्तात्प्रत्यश्चमभ्युदूहति।

पुरस्तादेवास्मिन्प्रतीच्यमृतं दधाति। अहं च त्वं च
 वृत्रहन्निति ब्रह्मा यजमानस्य हस्तं गृह्णाति। ब्रह्मक्षत्रे
 एव सन्दधाति। अभिक्रत्वेन्द्र भूरधुज्मन्नित्यध्वर्युर्यजमानं
 वाचयत्यभिजित्यै॥१५॥

भवति प्लावयति मिमीते पञ्च च॥—————[४]

चत्वारं ऋत्विजः समुक्षन्ति। आभ्य एवैनं चतसृभ्यो
 दिग्भ्योऽभि समीरयन्ति। शतेनं राजपुत्रैः सहाध्वर्युः।
 पुरस्तात्प्रत्यङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
 राजा वृत्रं वध्यादिति। राज्यं वा अध्वर्युः। क्षत्रं
 राजपुत्रः। राज्येनैवास्मिन्क्षत्रन्दधाति। शतेना राजभिरुग्रैः
 सह ब्रह्मा॥१६॥

दक्षिणत उदङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
 राजाप्रतिधृष्योऽस्त्विति। बलं वै ब्रह्मा। बलमराजोग्रः।
 बलेनैवास्मिन्बलं दधाति। शतेनं सूतग्रामणिभिः सह
 होता। पश्चात्प्राङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं

राजाऽस्यै विशः॥१७॥

बहुग्वै बहुश्वायै बहुजाविकायै। बहुव्रीहियवायै
 बहुमाषतिलायै। बहुहिरण्यायै बहुहस्तिकायै। बहुदासपुरुषायै।
 रयिमत्यै पुष्टिमत्यै। बहुरायस्पोषायै राजास्त्विति। भूमा
 वै होता। भूमा सूतग्रामुण्यः। भूमैवास्मिन्भूमानं दधाति।
 शतेन क्षत्तसङ्गहीतृभिः सहोद्गाता। उत्तरतो दक्षिणा
 तिष्ठन्प्रोक्षति॥१८॥

अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं राजा सर्वमायुरेत्विति।
 आयुर्वा उद्गाता। आयुः क्षत्तसङ्गहीतारः। आयुषैवास्मिन्नायुर्दधाति।
 शतं शतम्भवन्ति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।
 आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। चतुः शता भवन्ति।
 चतस्रो दिशः। दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति॥१९॥

ब्रह्मा विश उक्षति दिश एकं च॥ [५]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
 स्कन्दति। यन्निक्तमनोलब्धमुत्सृजन्ति। यत्स्तोक्या अन्वाह।

सर्व॒हुत॑मे॒वैनं॑ करोत्यस्क॑न्दाय। अस्क॑न्न॒ः हि तत्। यद्धु॑तस्य॒
स्कन्द॑ति। स॒हस्र॑मन्वा॒ह। स॒हस्र॑सम्मि॒तः सुव॑र्गो लो॒कः।
सुव॑र्गस्य॒ लोक॑स्या॒भिजि॑त्यै॥२०॥

यत्प॑रि॒मिता॑ अनु॒ब्रूया॑त्। परि॑मित॒मव॑ रुन्धीत। अप॑रि॒मिता॑
अन्वा॑ह। अप॑रि॒मितः॑ सुव॒र्गो लो॒कः। सुव॑र्गस्य॒ लोक॑स्य
सम॑ष्ट्यै। स्तो॒क्या जु॑होति। या ए॒व वर्ष्वा॑ आपः॒। ता अव॑
रुन्धे। अ॒स्यां जु॑होति। इ॒यं वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः॥२१॥

अ॒स्यामे॒वैनाः॑ प्र॒तिष्ठा॑पयति। उ॒वाच॑ ह प्र॒जाप॑तिः। स्तो॒क्या सु॑
वा अ॒हम॑श्वमे॒धः स॑ऽस्था॒पयामि॑। तेन॒ ततः॑ स॑ऽस्थि॒तेन॑
चरा॒मीति॑। अ॒ग्नये॑ स्वाहेत्या॒ह। अ॒ग्नय॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। सोमा॑य॒
स्वाहेत्या॑ह। सोमा॑यै॒वैनं॑ जुहोति। स॒वित्रे॑ स्वाहेत्या॒ह। स॒वित्र॑
ए॒वैनं॑ जुहोति॥२२॥

सर॑स्वत्यै॒ स्वाहेत्या॑ह। सर॑स्वत्या ए॒वैनं॑ जुहोति। पू॒ष्णे
स्वाहेत्या॑ह। पू॒ष्ण ए॒वैनं॑ जुहोति। बृह॑स्पत॒ये स्वाहेत्या॑ह।
बृह॑स्पत॒य ए॒वैनं॑ जुहोति। अ॒पाम्मोदा॑य॒ स्वाहेत्या॑ह।

अ॒द्ध्य ए॒वैनं॑ जु॒होति॑। वा॒यवे॒ स्वा॒हेत्या॑ह। वा॒यव॑ ए॒वैनं॑
जु॒होति॑॥ २३ ॥

मि॒त्राय॒ स्वा॒हेत्या॑ह। मि॒त्रायै॒वैनं॑ जु॒होति॑। वरु॑णाय
स्वा॒हेत्या॑ह। वरु॑णायै॒वैनं॑ जु॒होति॑। ए॒ताभ्य॑ ए॒वैनं॑
दे॒वता॑भ्यो जु॒होति॑। दश॑दश स॒म्पादं॑ जु॒होति॑। दशा॑क्षरा
वि॒राट्। अन्नं॑ वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑मव॑ रुन्धे। प्र वा
ए॒षोऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वते। यः प॒राची॒राहु॑तीर्जु॒होति॑। पुनः॑
पुन॑रभ्या॒वर्तं॑ जु॒होति॑। अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॒ति॑तिष्ठति।
ए॒ता९ ह वा॒व सोऽश्व॑मे॒धस्य॒ स॒ंस्थि॑तिमुवा॒चास्क॑न्दाय।
अ॒स्क॑न्त॒९ हि तत्। यद्य॑ज्ञस्य॒ स॒ंस्थि॑तस्य॒ स्क॑न्दति॥ २४ ॥

अ॒भि॒जित्यै॑ वैश्वान॒रः सं॒वि॒त्र ए॒वैनं॑ जु॒होति॑ वा॒यव॑ ए॒वैनं॑ जु॒होति॑ च्यव॑ते षट् च॥—[६]

प्र॒जाप॑तये त्वा जुष्टं प्रोक्षा॒मीति॑ पुरस्ता॑त्प्रत्यङ्घ्रि॑ष्ठन्प्रोक्ष॑ति।
प्र॒जाप॑तिर्वै दे॒वाना॑मन्ना॒दो वी॒र्या॑वान्। अ॒न्नाद्य॑मे॒वास्मि॑न्वी॒र्यं
दधा॑ति। तस्मा॑द॒श्वः प॒शूना॑मन्ना॒दो वी॒र्या॑वत्तमः।
इन्द्रा॑ग्निभ्या॒न्त्वेति॑ दक्षिण॒तः। इन्द्रा॑ग्नी वै दे॒वाना॑मोजि॑ष्ठौ

बलिष्ठौ। ओजं एवास्मिन्बलं दधाति। तस्मादश्वः
 पशूनामोजिष्ठो बलिष्ठः। वायवे त्वेति पश्चात्। वायुर्वै
 देवानामाशुः सारसारितमः॥ २५॥

ज्वमेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः पशूनामाशुः सारसारितमः।
 विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युत्तरतः। विश्वे वै देवा देवानां
 यशस्वितमाः। यशं एवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः
 पशूनां यशस्वितमः। देवेभ्यस्त्वेत्यधस्तात्। देवा वै
 देवानामपचिततमाः। अपचितिमेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः
 पशूनामपचिततमः॥ २६॥

सर्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युपरिष्ठात्। सर्वे वै देवास्त्विषिमन्तो
 हरस्विनः। त्विषिमेवास्मिन् हरो दधाति। तस्मादश्वः
 पशूनान्त्विषिमान्हरस्वितमः। दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा
 पृथिव्यै त्वेत्याह। एभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षति।
 सते त्वाऽसते त्वाऽद्ध्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा
 भूतेभ्य इत्याह। तस्मादश्वमेधयाजिनः सर्वाणि

भूतान्युपजीवन्ति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यत्प्राजापत्योऽश्वः।
 अथ कस्मादेनमन्याभ्यो देवताभ्योऽपि प्रोक्षतीति। अश्वे वै
 सर्वा देवता अन्वायन्ताः। तं यद्विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्य इति
 प्रोक्षति। देवता एवास्मिन्नन्वा यातयति। तस्मादश्वे सर्वा
 देवता अन्वायन्ताः॥ २७॥

सारसारितमोऽपचिततमः प्राजापत्योऽश्वः पञ्च च॥ [७]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
 स्कन्दति। यत्प्रोक्षितमनालब्धमुत्सृजन्ति। यदश्वचरितानि
 जुहोति। सर्वहुतमेवैनं करोत्यस्कन्दाय। अस्कन्नं हि तत्।
 यद्धुतस्य स्कन्दति। ईङ्गाराय स्वाहेन कृताय स्वाहेत्याह।
 एतानि वा अश्वचरितानि। चरितैरेवैनं समर्धयति॥ २८॥

तदाहुः। अनाहुतयो वा अश्वचरितानि। नैता होतव्या इति।
 अथो खल्वाहुः। होतव्या एव। अत्र वावैवं विद्वानश्वमेधं
 सः स्थापयति। यदश्वचरितानि जुहोति। तस्माद्धोतव्या
 इति। बहिर्धा वा एनमेतदायतनादधाति। भ्रातृव्यमस्मे

जनयति॥ २९॥

यस्या॑नाय॒तने॑ऽन्यत्रा॒ग्नेराहु॑तीर्जु॒होति॑। सा॒वि॒त्रि॒या इ॒ष्ट्याः॑
पु॒रस्ता॑त्स्वि॒ष्टकृ॑तः। आ॒ह॒व॒नीये॑ऽश्व॒चरि॑तानि जु॒होति॑।
आ॒य॒त॒न ए॒वास्याहु॑तीर्जु॒होति॑। नास्मै॑ भ्रातृ॒व्यं ज॒नय॑ति।
तदा॑हुः। य॒ज्ञ॒मु॒खेय॑ज्ञ॒मुखे॑ होत॒व्याः॑। य॒ज्ञस्य॑ क्लृ॒प्त्यै॑।
सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑ख्या॒त्या इति॑। अथो॒ खल्वाहुः॑॥ ३०॥

यद्य॑ज्ञ॒मु॒खेय॑ज्ञ॒मुखे॑ जुहुयात्। प॒शुभि॑र्यज॒मानं॑ व्य॒र्धये॑त्।
अव॑ सु॒व॒र्गालो॒कात्प॑द्येत। पापी॑यान्त्स्या॒दिति॑। स॒कृदे॒व
होत॑व्याः। न यज॑मानं प॒शुभि॑र्व्य॒र्धय॑ति। अ॒भि सु॒व॒र्गं लो॒कं
ज॑यति। न पापी॑यान्भवति। अ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंश॒तम॑श्वरू॒पाणि॑
जु॒होति॑। अ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंश॒दक्ष॑रा जग॑ती। जाग॑तोऽश्वः
प्राजा॑प॒त्यः समृ॑द्धौ। ए॒कम॑तिरि॒क्तं जु॒होति॑। तस्मा॑दे॒कः
प्र॒जास्व॑र्धुकः॥ ३१॥

अ॒र्धय॑ति ज॒नय॑ति खल्वाहु॑र्जग॑ती त्रीणि च॥ [८]

वि॒भूर्मा॒त्रा प्र॒भूः पि॒त्रेत्या॑ह। इ॒यं वै मा॒ता। अ॒सौ पि॒ता।

आभ्यामेवैनं परिददाति। अश्वोऽसि हयोऽसीत्याह।
 शास्त्येवैनमेतत्। तस्माच्छिष्टाः प्रजा जायन्ते।
 अत्योऽसीत्याह। तस्मादश्वः सर्वान्पशूनत्येति। तस्मादश्वः
 सर्वेषां पशूनां श्रेष्ठं गच्छति॥३२॥

प्र यशः श्रेष्ठमाप्नोति। य एवं वेद। नरोऽस्यर्वाऽसि
 सप्तिरसि वाज्यंसीत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे।
 ययुर्नामाऽसीत्याह। एतद्वा अश्वस्य प्रियन्नामधेयम्।
 प्रियेणैवैनन्नामधेयेनाभि वंदति। तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य।
 नाम्ना चेद्धयेते। मित्रमेव भवतः॥३३॥

आदित्यानां पत्वाऽन्विहीत्याह। आदित्यानेवैनं गमयति।
 अग्नये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यामिति पूर्वहोमां जुहोति।
 पूर्वं एव द्विषन्तम्भ्रातृव्यमतिं क्रामति। भूरसि भुवे त्वा
 भव्याय त्वा भविष्यते त्वेत्युत्सृजति सर्वत्वार्यं। देवा
 आशापाला एतन्देवेभ्योऽश्वम्मेधाय प्रोक्षितङ्गोपायतेत्याह।
 शतं वै तल्प्या राजपुत्रा देवा आशापालाः। तेभ्य एवैनं

परिं ददाति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतङ्गन्तोः।
इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः
स्वाहेति चतृषु पत्सु जुहोति॥३४॥

एता वा अश्वस्य बन्धनम्। ताभिरेवैनम्बध्नाति। तस्मादश्वः
प्रमुक्तो बन्धनमा गच्छति। तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनं न
जहाति। राष्ट्रं वा अश्वमेधः। राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते।
येऽश्वमेध्यं रक्षन्ति। तेषां य उदृचं गच्छन्ति। राष्ट्रादेव
ते राष्ट्रङ्गच्छन्ति। अथ य उदृचं न गच्छन्ति॥३५॥

राष्ट्रादेव ते व्यवच्छिद्यन्ते। परा वा एष सिच्यते।
योऽबलोऽश्वमेधेन यजते। यदमित्रा अश्वं विन्देरन्।
हन्येतास्य यज्ञः। चतुः शता रक्षन्ति। यज्ञस्याघाताय।
अथान्यमानीय प्रोक्षेयुः। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥३६॥

गच्छति भवतः पत्सु जुहोति न गच्छन्ति नव च॥—————[९]

प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन यजेयेति। स तपोऽतप्यत।
तस्य तेषानस्य। सप्तात्मनो देवता उदक्रामन्। सा

दीक्षाऽभवत्। स ए॒तानि॑ वै॒श्वदे॒वान्य॑पश्यत्। तान्य॑जुहोत्।
तैर्वै स दी॒क्षामवा॑रुन्ध। यद्वै॑श्वदे॒वानि जु॒होति॑। दी॒क्षामे॒व
तैर्यज॑मानोऽव॑ रुन्धे॥ ३७ ॥

स॒प्त जु॑होति। स॒प्त हि ता दे॒वता॑ उ॒दक्रा॑मन्। अ॒न्व॒हं
जु॑होति। अ॒न्व॒हमे॒व दी॒क्षामव॑ रुन्धे। त्रीणि॑ वै॒श्वदे॒वानि
जु॑होति। च॒त्वार्यो॑द्ब्र॒ह्म॒णानि॑। स॒प्त स॒म्प॑द्यन्ते। स॒प्त वै
शी॒र्ष॒ण्याः प्रा॒णाः। प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षामव॑
रुन्धे॥ ३८ ॥

एक॑विंशतिं वै॒श्वदे॒वानि जु॒होति॑। एक॑विंशतिर्वै
दे॒वलो॒काः। द्वा॒द॒श मा॒साः प॒ञ्च॒त॒र्व॒तः। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः।
अ॒सावा॑दित्य एक॑विंशः। ए॒ष सु॒व॒र्गो लो॒कः। तद्वै॒व्यं क्ष॒त्रम्।
सा श्रीः॑। तद्वृ॒धस्य॑ वि॒ष्ट॒पम्। तत्स्वा॒रा॑ज्यमुच्यते॥ ३९ ॥

त्रि॒ंश॒तमो॑द्ब्र॒ह्म॒णानि॑ जुहोति। त्रि॒ंश॒दक्ष॑रा वि॒राट्। अ॒न्नं
वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑मव॑ रुन्धे। त्रे॒धा वि॒भ॒ज्य दे॒वता॑
जुहोति। त्र्या॑वृ॒तो वै दे॒वाः। त्र्या॑वृ॒त इ॒मे लो॒काः।

ए॒षां लो॒काना॒मात्यै॑। ए॒षां लो॒कानां॑ क्लृ॒त्यै। अ॒प॒ वा
ए॒तस्मात्प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति॥४०॥

यो दी॒क्षाम॑तिरे॒चय॑ति। स॒त्ता॒हं प्रच॑रन्ति। स॒त्त वै शी॑र्ष॒ण्याः
प्रा॒णाः। प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑।
पू॒र्णा॒हुति॑मु॒त्त॒मां जु॑होति। सर्व॒ वै पू॑र्णा॒हुतिः। सर्व॑मे॒वाप्रो॑ति।
अथो॑ इ॒यं वै पू॑र्णा॒हुतिः। अ॒स्यामे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति॥४१॥

रुन्धे प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व॒ रुन्ध॑ उच्यते क्रामन्ति तिष्ठति॥ [१०]

प्रजाप॑तिरश्वमेधमसृजत। त॑ सृष्टं न किञ्चनोदयच्छत्। तं
वैश्व॑दे॒वान्ये॒वोद॑यच्छन्। यद्वैश्व॑दे॒वानि जु॑होति। य॒ज्ञस्यो॑द्य॒त्यै।
स्वाहाऽऽधि॑मा॒धी॒ताय॑ स्वाहा॑। स्वाहाऽधी॑तं॒ मन॑से॒ स्वाहा॑।
स्वाहा॑ मनः॑ प्रजाप॑तये॒ स्वाहा॑। काय॑ स्वाहा॑ कस्मै॑
स्वाहा॑ क॒त॒मस्मै॑ स्वाहेति॑ प्राजाप॑त्ये॒ मुख्ये॑ भवतः।
प्रजाप॑तिमुखाभिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भि॒रुद्य॑च्छते॥४२॥

अदि॑त्यै॒ स्वाहाऽदि॑त्यै॒ म॒ह्यै॑ स्वाहाऽदि॑त्यै॒ सुमृ॑डी॒कायै॑
स्वाहे॑त्याह। इ॒यं वा अदि॑तिः। अ॒स्या ए॒वैनं॑

प्रति॒ष्ठा॒योद्यच्छते। सर॑स्वत्यै॒ स्वाहा॑ सर॑स्वत्यै बृ॒ह॒त्यै॑
 स्वाहा॑ सर॑स्वत्यै पा॒व॒कायै॑ स्वाहेत्या॑ह। वा॒ग्वै सर॑स्वती।
 वा॒चैवैन॑मुद्यच्छते। पू॒ष्णे स्वाहा॑ पू॒ष्णे प्र॑प॒थ्याय॑ स्वाहा॑
 पू॒ष्णे न॒र॒न्धि॒षाय॑ स्वाहेत्या॑ह। प॒श॒वो वै पू॒षा।
 प॒शुभि॑रे॒वैन॑मुद्यच्छते। त्वष्ट्रे॑ स्वाहा॑ त्वष्ट्रे॑ तु॒री॒पाय॑
 स्वाहा॑ त्वष्ट्रे॑ पु॒रु॒रूपाय॑ स्वाहेत्या॑ह। त्वष्ट्रा॑ वै प॑शूनां
 मि॒थु॒ना॒नां॑ रू॒प॒कृ॒त्। रू॒पमे॒व प॒शुषु॑ दधाति। अथो
 रू॒पैरे॒वैन॑मुद्यच्छते। विष्णा॑वे स्वाहा॑ विष्णा॑वे नि॒खुर्य॑पाय॑
 स्वाहा॑ विष्णा॑वे नि॒भूय॑पाय॑ स्वाहेत्या॑ह। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑।
 य॒ज्ञायै॑वैन॑मुद्यच्छते। पू॒र्णा॒हु॒तिमु॑त्त॒मां जु॑होति। प्रत्यु॑त्त॒ब्ध्यै
 स॒य॒त्वाय॑॥ ४३ ॥

यच्छते॑ पु॒रु॒रूपाय॑ स्वाहेत्या॑हाष्टौ च॥ [११]

सा॒वि॒त्रम॒ष्टाक॑पालं प्रा॒तर्निर्व॑पति। अ॒ष्टाक्ष॑रा गाय॒त्री। गा॒य॒त्रं
 प्रा॒तः स॒व॒नम्। प्रा॒तः स॒व॒नादे॒वैनं॑ गा॒य॒त्रियाश्छ॑न्द॒सोऽधि॑
 निर्मि॑मीते। अथो॑ प्रा॒तः स॒व॒नमे॒व तेना॑प्रोति। गा॒य॒त्रीं छ॑न्दः।

स॒वि॒त्रे प्र॑सवि॒त्र एका॑दशकपालं म॒ध्यन्दि॑ने। एका॑दशाक्षरा
त्रि॒ष्टुप्। त्रै॒ष्टुभं॑ मा॒ध्यं दि॒नं स॑वनम्। मा॒ध्यं दि॒नादे॒वैनं॑
स॑व॒नात्रि॒ष्टुभश्छ॑न्द॒सोऽधि॑ निर्मिमीते॥४४॥

अथो मा॒ध्यं दि॒नमे॒व स॑वनं तेना॑प्नोति। त्रि॒ष्टुभं॑ छ॒न्दः।
स॒वि॒त्र आ॑सवि॒त्रे द्वा॑दशकपालमपरा॒ह्णे। द्वा॑दशाक्षरा
जग॑ती। जा॒ग॒तं तृ॒तीय॑स॒वनम्। तृ॒तीय॑स॒वना॑दे॒वैनं॑
जग॑त्याश्छ॒न्द॒सोऽधि॑ निर्मिमीते। अथो तृतीयस॒वनमे॒व
तेना॑प्नोति। जग॑तीं छ॒न्दः। ई॒श्व॒रो वा अ॒श्वः प्र॑मु॒क्तः परा॑
परा॒व॒तं ग॒न्तोः। इ॒ह धृ॒तिः स्वा॒हेह वि॒धृतिः॑ स्वा॒हेह र॒न्तिः
स्वा॒हेह र॑म॒न्तिः स्वा॒हेति॑ च॒त॒स्र आ॒हु॒तीर्जु॑होति॥४५॥

च॒त॒स्रो दि॒शः। दि॒ग्भि॒रे॒वैनं॑ परि॑गृह्णाति। आ॒श्व॒त्थो
व्र॒जो भ॑वति। प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त। अ॒श्वो रू॒पं
कृ॒त्वा। सो॑ऽश्व॒त्थे स॑व॒त्स॒रम॑तिष्ठत्। तद॑श्व॒त्थस्या॑श्व॒त्थत्व॑म्।
यदा॑श्व॒त्थो व्र॒जो भ॑वति। स्व ए॒वैनं॑ यो॒नौ प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति॥४६॥

त्रि॒ष्टुभश्छ॑न्द॒सोऽधि॑ निर्मिमीते जुहोति नवं च॥ ————— [१२]

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामित्याह। ब्राह्मण एव
 ब्रह्मवर्चसं दधाति। तस्मात्पुरा ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चस्यजायत।
 आऽस्मिन्नाष्ट्रे राजन्यं इषव्यः शूरो महारथो जायतामित्याह।
 राजन्यं एव शौर्यं महिमानं दधाति। तस्मात्पुरा राजन्यं
 इषव्यः शूरो महारथोऽजायत। दोग्ध्रीं धेनुरित्याह।
 धेन्वामेव पयो दधाति। तस्मात्पुरा दोग्ध्रीं धेनुरजायत।
 वोढाऽनुङ्घानित्याह॥४७॥

अनुङ्घ्येव वीर्यं दधाति। तस्मात्पुरा वोढाऽनुङ्घानजायत।
 आशुः सप्तिरित्याह। अश्वं एव जवं दधाति।
 तस्मात्पुराऽऽशुरश्वोऽजायत। पुरन्धिर्योषेत्याह। योषित्येव
 रूपं दधाति। तस्मात्स्त्री युवतिः प्रिया भावुका। जिष्णू
 रथेष्ठा इत्याह। आ ह वै तत्र जिष्णू रथेष्ठा जायते॥४८॥
 यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। सभेयो युवेत्याह। यो वै पूर्ववयसी।
 स सभेयो युवा। तस्माद्युवा पुमान्प्रियो भावुकः। आऽस्य
 यजमानस्य वीरो जायतामित्याह। आ ह वै तत्र यजमानस्य
 वीरो जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। निकामेनिकामे नः

प॒र्जन्यो॑ व॒र्षत्वित्या॑ह। नि॒का॒मेनि॑कामे ह॒ वै तत्र॑ प॒र्जन्यो॑
 व॒र्षति॑। यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॒न्ते। फ॒लिन्यो॑ न॒ ओष॑धयः
 पच्यन्ता॒मित्या॑ह। फ॒लिन्यो॑ ह॒ वै तत्रौष॑धयः पच्यन्ते। यत्रै॒तेन॑
 य॒ज्ञेन॑ यज॒न्ते। यो॒गक्षे॒मो नः॑ कल्पता॒मित्या॑ह। कल्प॑न्ते ह॒
 वै तत्र॑ प्र॒जाभ्यो॑ यो॒गक्षे॒मः। यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॒न्ते ॥४९॥

अ॒न॒ङ्घ्रानित्या॑ह जायते व॒र्षति॑ स॒प्त च॑॥—————[१३]

प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञान्व्यादि॑शत्। स आ॒त्मन्न॑श्वमे॒धम॑धत्त।
 तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्। ए॒ष वाव॑ य॒ज्ञः। यद॑श्वमे॒धः। अप्ये॒व
 नोत्रा॒स्त्विति॑। तेभ्य॑ ए॒तान॑न्नहोमा॒न्प्राय॑च्छत्। तान॑ जुहोत्।
 तैर्वै॑ स दे॒वान॑प्रीणात्। यद॑न्नहोमां जुहोति॥५०॥

दे॒वाने॒व तैर्य॑ज॒मानः॑ प्रीणाति। आ॒ज्येन॑ जुहोति। अ॒ग्नेर्वा॑
 ए॒तद्रू॒पम्। यदा॒ज्यम्। यदा॒ज्येन॑ जुहोति। अ॒ग्निमे॒व
 तत्प्री॑णाति। मधु॑ना जुहोति। म॒ह॒त्यै वा॑ ए॒तद्दे॒वता॑यै रू॒पम्।
 यन्मधु॑। यन्मधु॑ना जुहोति॥५१॥

म॒ह॒तीमे॒व तद्दे॒वता॑ प्रीणाति। त॒ण्डु॒लैर्जु॑होति। वसू॑नां

वा ए॒तद्रूपम्। यत्त॑ण्डु॒लाः। यत्त॑ण्डु॒लैर्जु॒होति॑। वसू॑ने॒व
तत्प्री॑णाति। पृथु॑कैर्जु॒होति॑। रु॒द्राणां॑ वा ए॒तद्रूपम्।
यत्पृथु॑काः। यत्पृथु॑कैर्जु॒होति॑॥ ५२॥

रु॒द्राने॒व तत्प्री॑णाति। ला॒जैर्जु॒होति॑। आ॒दि॒त्यानां॑ वा
ए॒तद्रूपम्। यल्ला॒जाः। यल्ला॒जैर्जु॒होति॑। आ॒दि॒त्याने॒व
तत्प्री॑णाति। क॒र॒म्बैर्जु॒होति॑। वि॒श्वेषां॑ वा ए॒तद्दे॒वानां॑
रूपम्। यत्क॒र॒म्बाः। यत्क॒र॒म्बैर्जु॒होति॑॥ ५३॥

वि॒श्वाने॒व तद्दे॒वान्प्री॑णाति। धा॒नाभि॑र्जु॒होति॑। नक्ष॑त्राणां
वा ए॒तद्रूपम्। यद्धा॒नाः। यद्धा॒नाभि॑र्जु॒होति॑। नक्ष॑त्राण्ये॒व
तत्प्री॑णाति। स॒क्तुभि॑र्जु॒होति॑। प्र॒जाप॑ते॒र्वा ए॒तद्रूपम्।
यत्स॑क्त॒वः। यत्स॑क्तुभि॑र्जु॒होति॑॥ ५४॥

प्र॒जाप॑तिमे॒व तत्प्री॑णाति। म॒सू॒स्यैर्जु॒होति॑। सर्वा॑सां वा
ए॒तद्दे॒वता॑नां रूपम्। यन्म॒सू॒स्यानि॑। यन्म॒सू॒स्यैर्जु॒होति॑।
सर्वा॑ ए॒व तद्दे॒वताः॑ प्रीणाति। प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्जु॒होति॑।
प्रि॒याङ्गा॑ ह॒ वै ना॒मैते॑। ए॒तैर्वै दे॒वा अ॒श्व॒स्याङ्गानि॑

समदधुः। यत्प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति। अश्वस्यैवाङ्गानि
सन्दधाति। दशान्नानि जुहोति। दशाक्षरा विराट्।
विराट्कुत्सस्यान्नाद्यस्यावरुद्धौ॥५५॥

जुहोति मधुना जुहोति पृथुकैर्जुहोति कर्मबैर्जुहोति सक्तुभिर्जुहोति प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति
चत्वारिं च (अन्नहोमानाज्येनाग्नेर्मधुना तण्डुलैः पृथुकैर्लाजैः कर्मबैर्धानाभिः सक्तुभिर्मसूयैः
प्रियङ्गुतण्डुलैर्दशान्नानि द्वादश।)॥ [१४]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। त९ सृष्ट९ रक्षा९स्यजिघा९सन्।
स एतान्प्रजापतिर्नक्त९ होमानपश्यत्। तानजुहोत्। तैर्वै
स यज्ञाद्रक्षा९स्यपाहन्। यन्नक्त९ होमां जुहोति। यज्ञादेव
तैर्यजमानो रक्षा९स्यप हन्ति। आज्येन जुहोति। वज्रो वा
आज्यम्। वज्रेणैव यज्ञाद्रक्षा९स्यप हन्ति॥५६॥

आज्यस्य प्रतिपदं करोति। प्राणो वा आज्यम्। मुखत
एवास्य प्राणं दधाति। अन्नहोमाञ्जुहोति। शरीरवदेवाव
रुन्धे। व्यत्यासं जुहोति। उभयस्यावरुद्धौ। नक्तं जुहोति।
रक्षसामपहत्यै। आज्येनान्ततो जुहोति॥५७॥

प्रा॒णो वा आ॒ज्यम्। उ॒भ॒यत॑ ए॒वा॒स्यं प्रा॒णं द॑धाति।
 पु॒रस्ता॑च्चो॒परि॑ष्टाच्च। ए॒कस्मै॒ स्वाहे॑त्याह। अ॒स्मिन्ने॒व
 लो॒के प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति। द्वा॒भ्या॒ऽस्व॒ाहे॑त्याह। अ॒मुष्मि॑न्ने॒व
 लो॒के प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति। उ॒भयो॑रे॒व लो॒कयोः प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति।
 अ॒स्मि॑ऽश्चा॒मुष्मि॑ऽश्च। श॒ताय॒ स्वाहे॑त्याह। श॒तायु॑र्वै पु॒रुषः
 श॒तवी॑र्यः। आ॒यु॑रे॒व वी॑र्य॒मव॑ रुन्धे। स॒हस्रा॑य॒ स्वाहे॑त्याह।
 आ॒यु॑र्वै स॒हस्र॑म्। आ॒यु॑रे॒वाव॑ रुन्धे। स॒र्वस्मै॒ स्वाहे॑त्याह।
 अ॒परि॑मितमे॒वाव॑ रुन्धे॥५८॥

ए॒व य॒ज्ञाद्र॑क्षा॒स्यप॑हन्त्यन्त॒तो जु॑होति श॒ताय॒ स्वाहे॑त्याह सप्त च॥—————[१५]

प्र॒जाप॑तिं वा ए॒ष ई॒प्स॒तीत्या॑हुः। यो॑ऽश्वमे॒धेन॒ यज॑त॒
 इति॑। अथो॑ आहुः। स॒र्वाणि॑ भू॒तानी॑ति। ए॒कस्मै॒
 स्वाहे॑त्याह। प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒कः। तमे॒वाप्नो॑ति। ए॒कस्मै॒ स्वाहा॑
 द्वा॒भ्या॒ऽस्व॒ाहे॑त्य॒भिपूर्व॑माहु॒तीर्जु॑होति। अ॒भिपूर्व॑मे॒व सु॑व॒र्गं
 लो॒कमे॑ति। ए॒को॒त्तरं॒ जु॑होति॥५९॥

ए॒क॒वदे॒व सु॑व॒र्गं लो॒कमे॑ति। सन्त॑तं जुहोति। सु॒व॒र्गस्य॑

लो॒कस्य॑ सन्त॑त्यै। श॒ताय॑ स्वाहेत्या॑ह। श॒तायुर्वै॑ पु॒रुषः॑
 श॒तवी॑र्यः। आ॒युरे॒व वी॑र्यमव॑रुन्धे। स॒हस्रा॑य॒ स्वाहेत्या॑ह।
 आ॒युर्वै॑ स॒हस्र॑म्। आ॒युरे॒वाव॑ रुन्धे। अ॒युता॑य॒ स्वाहा॑
 नि॒युता॑य॒ स्वाहा॑ प्र॒युता॑य॒ स्वाहेत्या॑ह॥६०॥

त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। इ॒माने॒व लो॒कान॑व॑ रुन्धे। अ॒र्बुदा॑य॒
 स्वाहेत्या॑ह। वा॒ग्वा अ॒र्बुद॑म्। वा॒चमे॒वाव॑ रुन्धे। न्य॒र्बुदा॑य॒
 स्वाहेत्या॑ह। यो वै वा॒चो भू॑मा। तन्न्य॑र्बुदम्। वा॒च ए॒व
 भू॒मान॑म॒व॑ रुन्धे। स॒मुद्रा॑य॒ स्वाहेत्या॑ह ॥६१॥

स॒मुद्र॑मे॒वाप्रो॑ति। म॒ध्याय॑ स्वाहेत्या॑ह। म॒ध्यमे॒वाप्रो॑ति।
 अ॒न्ता॑य॒ स्वाहेत्या॑ह। अ॒न्तमे॒वाप्रो॑ति। प॒रा॒र्धाय॑ स्वाहेत्या॑ह।
 प॒रा॒र्धमे॒वाप्रो॑ति। उ॒षसे॒ स्वाहा॑ व्यु॒ष्ट्यै॒ स्वाहेत्या॑ह।
 रा॒त्रिर्वा॑ उ॒षाः। अ॒हर्व्यु॑ष्टिः। अ॒होरा॑त्रे ए॒वाव॑रुन्धे। अथो॑
 अ॒होरा॑त्रयो॒रेव॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति। ता यदु॒भयी॑र्दि॒वा वा॒ नक्तं॑
 वा जुहु॑यात्। अ॒होरा॑त्रे मो॒हये॑त्। उ॒षसे॒ स्वाहा॑ व्यु॒ष्ट्यै॒
 स्वाहो॑दे॒ष्यते॒ स्वाहो॑द्य॒ते स्वाहेत्यनु॑दिते जुहोति। उ॒दि॒ताय॑

स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहेत्युदिते जुहोति।
अहोरात्रयोरव्यतिमोहाय ॥ ६२ ॥

एकोत्तरं जुहोति प्रयुताय स्वाहेत्याह समुद्राय स्वाहेत्याहाहव्युष्टिः सप्त च ॥ — [१६]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्यश्वनामानि जुहोति। उभयोरेवैनं
लोकयोर्नामधेयं गमयति। आयनाय स्वाहा प्रायणाय
स्वाहेत्युद्वावाञ्जुहोति। सर्वमेवैनमस्कन्त्रं सुवर्गं लोकं
गमयति। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वहोमाञ्जुहोति।
पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति। पृथिव्यै
स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अग्नये
स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वदीक्षा जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तं
भ्रातृव्यमतिं क्रामति ॥ ६३ ॥

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्येकविंशिनीं दीक्षां
जुहोति। एकविंशतिर्वै देवलोकाः। द्वादश मासाः
पञ्चर्तवः। त्रयं इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष
सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। भुवो देवानां

कर्मणेत्यृतुदीक्षा जुहोति। ऋतूनेवास्मै कल्पयति। अग्रये
स्वाहा वायवे स्वाहेति जुहोत्यनन्तरित्यै॥६४॥

अर्वाङ्ग्रजः सङ्क्रामत्वित्यासीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्यास्यै।
भूतं भव्यं भविष्यदिति पर्यासीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य
पर्यास्यै। आ मे गृहा भवन्त्वित्याभूर्जुहोति। सुवर्गस्य
लोकस्याभूत्यै। अग्निना तपोऽन्वभवदित्यनुभूर्जुहोति।
सुवर्गस्य लोकस्यानुभूत्यै। स्वाहाऽऽधिमाधीताय स्वाहेति
समस्तानि वैश्वदेवानि जुहोति। समस्तमेव द्विषन्तं
भ्रातृव्यमिति क्रामति॥६५॥

दध्मः स्वाहा हनूभ्याः स्वाहेत्यङ्गहोमाञ्जुहोति। अङ्गेअङ्गे
वै पुरुषस्य पाप्मोपश्लिष्टः। अङ्गादङ्गादेवेन पाप्मनस्तेन
मुञ्चति। अज्येताय स्वाहा कृष्णाय स्वाहा श्वेताय
स्वाहेत्यश्वरूपाणि जुहोति। रूपैरेवैनं समर्धयति।
ओषधीभ्यः स्वाहा मूलेभ्यः स्वाहेत्योषधिहोमाञ्जुहोति।
द्वय्यो वा ओषधयः। पुष्पेभ्योऽन्याः फलं गृह्णन्ति।

मूलेभ्योऽन्याः। ता एवोभयीरव रुन्धे॥६६॥

वनस्पतिभ्यः स्वाहेति वनस्पतिहोमाञ्जुहोति। आरण्यस्यान्नाद्यस्य
मेषस्त्वा पचतैरवत्वित्यपाव्यानि जुहोति। प्राणा वै देवा
अपाव्याः। प्राणानेवाव रुन्धे। कूप्याभ्यः स्वाहाद्ध्यः
स्वाहेत्यपाः होमाञ्जुहोति। अप्सु वा आपः। अन्नं वा
आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते।
तदव रुन्धे॥६७॥

पूर्वदीक्षा जुहोति पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं कामत्यनन्तरित्यै कामति रुन्धे जायतु एकं
च॥

[१७]

अम्भांसि जुहोति। अयं वै लोकोऽम्भांसि। तस्य
वसवोऽधिपतयः। अग्निर्ज्योतिः। यदम्भांसि जुहोति।
इममेव लोकमव रुन्धे। वसूनां सायुज्यं गच्छति।
अग्निं ज्योतिरव रुन्धे। नभांसि जुहोति। अन्तरिक्षं वै
नभांसि॥६८॥

तस्य रुद्रा अधिपतयः। वायुर्ज्योतिः। यन्नभांसि जुहोति।
अन्तरिक्षमेवाव रुन्धे। रुद्राणां सायुज्यं गच्छति। वायुं

ज्योतिरव रुन्धे। महा॑सि जुहोति। अ॒सौ वै लो॒को
महा॑सि। तस्या॑दित्या अधि॑पतयः। सूर्यो॑ ज्योतिः॥६९॥

यन्महा॑सि जुहोति। अ॒मुमे॒व लो॒कमव॑ रुन्धे।
आ॒दित्याना॑ सायु॑ज्यं गच्छति। सूर्य॑ ज्योतिरव
रुन्धे। नमो॑ राज्ञे नमो॑ वरु॑णायेति य॒व्यानि॑ जुहोति।
अ॒न्नाद्य॒स्यावरु॑द्धौ। म॒योभू॒र्वातो॑ अ॒भि वा॑त॒स्रा इति॑ ग॒व्यानि॑
जुहोति। प॒शूनाम॑वरुद्धौ। प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑ व्या॒नाय॑ स्वाहेति॑
सन्तति॑होमाञ्जुहोति। सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सन्त॑त्यै ॥७०॥

सि॒ताय॑ स्वाहाऽसि॒ताय॑ स्वाहेति॑ प्रमु॑क्तीर्जुहोति। सु॒वर्गस्य॑
लो॒कस्य॑ प्रमु॑क्त्यै। पृथि॒व्यै स्वाहाऽन्तरि॑क्षाय॑ स्वाहेत्या॑ह।
यथा॑य॒जुरेवै॑तत्। द॒त्वते॑ स्वाहाऽद॒न्तका॑य॑ स्वाहेति॑
शरी॑रहोमाञ्जुहोति। पि॒तृलो॒कमे॒व तैर्य॑ज॒मानो॑ऽव रुन्धे।
कस्त्वा॑ युनक्ति॒ स त्वा॑ युन॒क्षिति॑ परि॒धीन् युन॑क्ति। इ॒मे वै
लो॒काः परि॒धयः॑। इ॒माने॒वास्मै॑ लो॒कान् युन॑क्ति। सु॒वर्गस्य॑
लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै ॥७१॥

यः प्रा॑णतो य आ॑त्म॒दा इति॑ म॒हिमा॑नौ जुहोति। सु॒वर्गो॑ वै

लो॒को महः॑। सु॒व॒र्गमे॒व ताभ्यां॑ लो॒कं यज॑मा॒नोऽव॑ रुन्धे।
 आ ब्रह्म॑न्ब्राह्म॒णो ब्रह्म॑वर्च॒सी जा॑यता॒मिति॑ सम॑स्तानि
 ब्रह्म॑वर्च॒सानि जु॒होति॑। ब्रह्म॑वर्च॒समे॒व तैर्य॑ज॒मा॒नोऽव॑ रुन्धे।
 जज्ञि॑ बीज॒मिति॑ जुहोत्यन॑न्तरित्यै। अ॒ग्नये॑ सम॑नमत्पृथि॒व्यै
 सम॑नम॒दिति॑ सन्नति॒होमाञ्जु॑होति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑
 सन्न॑त्यै। भू॒ताय॑ स्वाहा॑ भविष्य॒ते स्वाहे॑ति॒ भूता॑भ॒व्यौ होमौ॑
 जुहोति॑। अ॒यं वै लो॒को भू॒तम्॥ ७२॥

अ॒सौ भ॑विष्यत्। अ॒नयो॑रे॒व लो॒कयोः॑ प्र॒ति॑तिष्ठति।
 सर्व॑स्याप्त्यै॑। सर्व॑स्याव॑रुद्ध्यै। यदक्र॑न्दः प्रथ॒मं जा॑यमान॒
 इत्य॑श्वस्तो॒मीयं॑ जुहोति। सर्व॑स्याप्त्यै॑। सर्व॑स्य॒ जित्यै॑।
 सर्व॑मे॒व तेना॑प्नोति। सर्वं॑ जयति। योऽश्व॑मे॒धेन॒ यज॑ते॥ ७३॥

य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। यज्ञ॑ रक्षा॑स्यजिघा॑सन्। स
 ए॒तान्प्र॒जाप॑तिर्नक्त॑ हो॒मान॑पश्यत्। तान॑जुहोत्। तैर्वै॑ स
 यज्ञा॑द्रक्षा॑स्यपा॑हन्। यन्न॑क्त॑ हो॒मां जु॒होति॑। य॒ज्ञादे॒व
 तैर्य॑ज॒मा॒नो रक्षा॑स्यपा॑हन्ति। उ॒षसे॒ स्वाहा॑ व्यु॒ष्ट्यै॑

स्वाहेत्यन्ततो जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥७४॥

वै नभांसि सूर्यो ज्योतिः सन्तत्यै समष्ट्यै भूतं यजते नवं च॥—————[१८]

एकयूपो वैकादशिनीं वा। अन्येषां यज्ञानां यूपा भवन्ति।
एकविंशिन्यश्वमेधस्य। सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै।
बैल्वो वा खादिरो वा पालाशो वा। अन्येषां यज्ञक्रतूनां
यूपा भवन्ति। राज्जुदाल एकविंशत्यरत्निरश्वमेधस्य।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। नान्येषां पशूनां तैजून्या
अवदन्ति। अवदन्त्यश्वस्य॥७५॥

पाप्मा वै तैजनी। पाप्मनोऽपहत्यै। प्लक्षशाखायामन्येषां
पशूनामवदन्ति। वेतसशाखायामश्वस्य। अप्सुर्योनिर्वा
अश्वः। अप्सुजो वेतसः। स्व एवास्य योनाववं द्यति। यूपेषु
ग्राम्यान्पशून्त्रियुञ्जन्ति। आरोकेष्वारण्यान्धारयन्ति। पशूनां
व्यावृत्त्यै। आ ग्राम्यान्पशून्लभन्ते। प्रारण्यान्त्सृजन्ति।
पाप्मनोऽपहत्यै॥७६॥

अश्वस्य व्यावृत्त्यै त्रीणि च॥—————[१९]

राञ्जुदालमग्निष्ठं मिनोति। भ्रूणहृत्याया अपहृत्यै।
 पौतुद्रवावभितो भवतः। पुण्यस्य गन्धस्यावरुद्धौ।
 भ्रूणहृत्यामेवास्मादपहृत्यै। पुण्येन गन्धेनोभयतः परिं
 गृह्णाति। षड्वैल्वा भवन्ति। ब्रह्मवर्चसस्यावरुद्धौ। षड्वादिराः।
 तेजसोऽवरुद्धौ॥ ७७॥

षट्वालाशाः। सोमपीथस्यावरुद्धौ। एकविंशतिः सम्पद्यन्ते।
 एकविंशतिर्वै देवलोकाः। द्वादश मासाः पञ्चर्तवः। त्रयं
 इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष सुवर्गो लोकः।
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। शतं पशवो भवन्ति॥ ७८॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति
 तिष्ठति। सर्वं वा अश्वमेध्याप्नोति। अपरिमिता भवन्ति।
 अपरिमितस्यावरुद्धौ। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कस्मात्सत्यात्।
 दक्षिणतोऽन्येषां पशूनामवदन्ति। उत्तरतोऽश्वस्येति। वारुणो
 वा अश्वः॥ ७९॥

एषा वै वरुणस्य दिक्। स्वायामेवास्य दिश्यवद्यति।

यदितरेषां पशूनामवदधति। शतदेवत्यं तेनाव रुन्धे।
चित्तेऽग्नावधिं वैतसे कटेऽश्वं चिनोति। अप्सु योनिर्वा
अश्वः। अप्सु जो वैतसः। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति।
पुरस्तात्प्रत्यश्च तूपरं चिनोति। पश्चात्प्राचीनं गोमृगम्॥८०॥

प्राणापानावेवास्मिन्त्सम्यञ्चै दधाति। अश्वं तूपरं
गोमृगमिति सर्वहुतं एताञ्जुहोति। एषां लोकानामभिजित्यै।
आत्मनाऽभि जुहोति। सात्मानमेवैनं सतनुं करोति।
सात्माऽमुष्मिल्लोके भवति। य एवं वेद। अथो वसोरेव
धारां तेनाव रुन्धे। इलुवर्दाय स्वाहा बलिवर्दाय
स्वाहेत्याह। संवत्सरो वा इलुवर्दः। परिवत्सरो
बलिवर्दः। संवत्सरादेव परिवत्सरादायुरव रुन्धे।
आयुरेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वमेधयाजी जरसा
विस्रसामुं लोकमेति॥८१॥

तेजसोऽवरुद्धौ भवन्त्यश्वौ गोमृगमिलुवर्दश्चत्वारि च॥ [२०]

ए॒क॒वि॒ंशो॑ऽग्नि॒र्भव॑ति। ए॒क॒वि॒ंशः॑ स्तोमः। ए॒क॒वि॒ंश॑तिर्यूपाः।
 यथा॒ वा अ॒श्वो व॑र्ष॒भा वा वृ॑षाणः स॒ंस्फुरे॑रन्। ए॒वमे॒व
 तत्स्तो॒माः स॒ंस्फुर॑न्ते। यदे॒क॒वि॒ंशाः। ते यत्स॑मृच्छे॒रन्।
 ह॒न्येता॑स्य य॒ज्ञः। द्वा॒द॒श ए॒वाग्निः॑ स्या॒दित्या॑हुः। द्वा॒द॒शः
 स्तोमः॑॥८२॥

एका॑द॒श यू॒पाः। यद्द्वा॑द॒शो॑ऽग्नि॒र्भव॑ति। द्वा॑द॒श मा॒साः
 संव॑त्स॒रः। संव॑त्स॒रेणै॒वास्मा॒ अन्न॑मव॒ रुन्धे। यद्द॒श यू॒पा
 भव॑न्ति। दशा॑क्ष॒रा वि॒राट्। अन्नं॑ वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑मव॒
 रुन्धे। य ए॑काद॒शः। स्तनं॑ ए॒वास्यै॒ सः॥८३॥

दु॒ह ए॒वैनां॑ तेन॑। तदा॑हुः। यद्द्वा॑द॒शो॑ऽग्निः स्या॑द्द्वा॒द॒शः
 स्तोम॑ ए॒काद॒श यू॒पाः। यथा॒ स्थू॒रिणा॑ या॒यात्। ता॒दृक्त॑त्।
 ए॒क॒वि॒ंश ए॒वाग्निः॑ स्या॒दित्या॑हुः। ए॒क॒वि॒ंशः॑ स्तोमः।
 ए॒क॒वि॒ंश॑तिर्यूपाः। यथा॒ प्र॒ष्टिभि॑र्या॒ति। ता॒दृगे॒व तत्॥८४॥

यो वा अ॑श्वमे॒धे ति॒स्रः क॒कुभो॑ वेद॑। क॒कुद्ध॑ राजा॑
 भव॑ति। ए॒क॒वि॒ंशो॑ऽग्नि॒र्भव॑ति। ए॒क॒वि॒ंशः॑ स्तोमः।

एकविंशतिर्यूपाः। एता वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभः। य एवं वेद। ककुद्ध राज्ञां भवति। यो वा अश्वमेधे त्रीणि शीर्षाणि वेद। शिरो ह राज्ञां भवति। एकविंशोऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः। एकविंशतिर्यूपाः। एतानि वा अश्वमेधे त्रीणि शीर्षाणि। य एवं वेद। शिरो ह राज्ञां भवति॥८५॥

द्वादशः स्तोमः स एव तच्छिरो ह राज्ञां भवति षट् च॥—————[२१]

देवा वा अश्वमेधे पवमाने। सुवर्गं लोकं न प्राजानन्। तमश्वः प्राजानात्। यदश्वमेधेऽश्वेन मेध्येनोदश्चो बहिष्पवमानं सर्पन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै। न वै मनुष्यः सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद। अश्वो वै सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद। यदुद्गातोद्गायेत्। यथा क्षेत्रज्ञोऽन्येन पथा प्रतिपादयेत्। तादृक्तत्॥८६॥

उद्गातारमपरुध्य। अश्वमुद्गीथाय वृणीते। यथा क्षेत्रज्ञोऽञ्जसा नयति। एवमेवैनमश्वः सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति। पुच्छमन्वा

र॑भन्ते। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै। हिं क॑रोति। सा॒मै॒वाकः॑।
हिं क॑रोति। उ॒द्गी॒थ ए॒वा॒स्य सः॥८७॥

वड॑बा॒ उप॑ रुन्धन्ति। मि॒थु॒न॒त्वाय॑ प्रजा॑त्यै। अथो॒
यथो॑पगा॒तार॑ उप॒गाय॑न्ति। ता॒दृ॒गे॒व तत्। उद॑गासीदश्चो॒
मे॒ध्य इ॒त्या॒ह। प्रा॒जा॒प॒त्यो वा अ॒श्वः। प्र॒जाप॑तिरुद्गी॒थः।
उ॒द्गी॒थमे॒वाव॑ रुन्धे। अथो॑ ऋ॒क्सामयो॑रे॒व प्रति॑ तिष्ठति।
हि॒र॒ण्ये॒नोपा॑करोति। ज्योति॒र्वै हि॒र॒ण्यम्। ज्योति॑रे॒व मु॑ख॒तो
द॑धाति। यज॑माने च प्र॒जासु॑ च। अथो॒ हि॒र॒ण्यज्योति॑रे॒व
यज॑मानः सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति॥८८॥

तत्स उ॒पाक॑रोति च॒त्वारि॑ च॥ [२२]

पुरु॑षो॒ वै य॒ज्ञः। य॒ज्ञः प्र॒जाप॑तिः। यद॒श्वे प॒शून्नि॑युञ्जन्ति।
य॒ज्ञादे॒व तद्य॒ज्ञं प्रयु॑ङ्क्ते। अ॒श्वं तू॒परं॑ गो॒मृग॑म्। ता॒न॒ग्नि॒ष्ठ
आल॑भते। से॒ना॒मु॒खमे॒व तत्स॑ऽश्यति। तस्मा॑द्राज॒मुखं॑ भी॒ष्मं
भा॒वुक॑म्। आ॒ग्ने॒यं कृ॒ष्णा॒ग्नी॒वं पु॒रस्ता॑ल॒लाटे॑। पूर्वा॒ग्निमे॒व तं
कुरु॑ते॥८९॥

तस्मात्पूर्वाग्निं पुरस्तात्स्थापयन्ति। पौष्णमन्वञ्चम्। अन्नं वै
 पूषा। तस्मात्पूर्वाग्नावाहार्यमा हरन्ति। ऐन्द्रापौष्णमुपरिष्ठात्।
 ऐन्द्रो वै राजन्योऽन्नं पूषा। अन्नाद्येनैवैनमुभयतः परि
 गृह्णाति। तस्माद्राजन्योऽन्नादो भावुकः। आग्नेयौ कृष्णग्रीवौ
 बाहुवोः। बाहुवोरेव वीर्यं धत्ते॥९०॥

तस्माद्राजन्यो बाहुबलीभावुकः। त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थौ
 सक्थ्योः। सक्थ्योरेव वीर्यं धत्ते। तस्माद्राजन्यं
 ऊरुबलीभावुकः। शितिपृष्ठौ बार्हस्पत्यौ पृष्ठे।
 ब्रह्मवर्चसमेवोपरिष्ठाद्धत्ते। अथो कवचे एवैते अभितः
 पर्यूहते। तस्माद्राजन्यः सन्नद्धो वीर्यं करोति। धात्रे
 पृषोदरमधस्तात्। प्रतिष्ठामेवैतां कुरुते। अथो इयं
 वै धाता। अस्यामेव प्रति तिष्ठति। सौर्यं बलक्षं
 पुच्छे। उत्सेधमेव तं कुरुते। तस्मादुत्सेधम्भये प्रजा
 अभिसंश्रयन्ति॥९१॥

साङ्गहृण्या चतुष्टय्यो यो वै यः पितुश्चत्वारो यथा नित्तं प्रजापतये त्वा यथा प्रोक्षितं
 विभूराहं प्रजापतिरकामयताश्वमेधेनं प्रजापतिर्न किञ्चन सावित्रमा ब्रह्मन्प्रजापतिर्देवैभ्यः
 प्रजापती रक्षांसि प्रजापतिमीप्सति विभूरश्वनामान्यम्भाङ्गस्येकयूपो राङ्गुदालमेकविंशो
 देवाः पुरुषस्त्रयोविंशतिः॥२३॥

साङ्गहृण्या तस्मादश्वमेधयाजी यत्परिमिता यद्यज्ञमुखे यो दीक्षान्देवानेव त्रयं इमे सिताय
 प्राणापानावेवास्मिन्तस्माद्राजन्यं एकंनवतिः॥२१॥

साङ्गहृण्या सङ्श्रयन्ति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके
 अष्टमः प्रपाठकः समाप्तः॥